

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığına

Biz aşağıda imzaları bulunan Müdafî Avukatlar, İstanbul I ve 3 No:lu Sıkıyönetim Askeri Mahkemelerinde yargılanan sanıklardan Kâmil Dede, Necmî Demir, Necati Sağır, Abdâllah Ceceloglu ve ~~Kâmil Dede~~ ve Osman Bahadır vekili sıfatıyla aşağıdaki dileklerimizi Yüksek Makamınıza saygıyla sunarız :

1- Yukarıda isimleri yazılı sanık müvekkillerimiz, halen I.Ordu Merkez Komutanlığı'nın Harbiyedeki nezarethanesinde mevcut hücrelerde tutuk olarak bulunmaktadır.

2- Dilegimize ve olaya ilişkin 353 sayılı Askeri Mahkemeler Kuruluşu ve Yargılama Usulü Kanunu'nun hükümleri şunlardır:

a- Madde 76 - Tutuklanan kimse mümkün olduğu kadar hükümlülerden ayrı bir yere konur veya birodada bulundurulur.

Tutuklu hakkında, ancak tutuklama ile gözetilen amacı ve tutuk evinin düzenini sağlayacak kadar kayıtlamada bulunulur.

Tutuklu, tutukevinin düzen ve emniyetini bozmadan ve tutukevindeki amaç ile uygun olmak şartıyla servet ve durumuna göre kendisi masraf ederek istirahat ve meğalesini düzenleyebilir. Bu hükümlere uymak şartıyla okumak ve yazmaktan yoksun bırakılamaz.

Tutuk, tutukevinde ancak ciddi bir tehlike teşkil ettiği ve bilhassa diğer tutukluların emniyeti için gerekli görüldüğü veya intihara veya kaçıma kalkıştığı yahut bu hususta hazırlıkta bulunduğu takdirde demire vurulabilir. Ancak, tutuklu duruşmaya bağlı olarak çıkartılır.

Bu tedbirler ancak, Askeri Mahkemenin kararı ile alınır. İvedi hallerde diğer ilgili memurlar ve Askeri Savcılar tarafından bu konuda alınan tedbirler derhal Askeri Mahkemenin onayına sunulur.

b- Madde 91 _ Tutuklu, müdafii ile her zaman görüşebilir ve haberleşebilir.

İddianame Askeri Mahkemeye verilinceye kadar sanığın bilmesi uygun görülmiyen husuların kendisine duyurulması Askeri Savcı tarafından yasaklanabilir. Bu tedbirlere karşı Askeri Mahkemede itiraz olunabilir.

Tutuklama sebebine göre, gerektiğinde iddianamenin Askeri Mahkemeye verilmesine kadar sanık ile müdafinin görüşmesinde Askeri Savcı veya yardımcısı hazır bulunabilir.

2- Hukuki durum, yukarıda maruz maddelerle belirlenmiş olmasına rağmen; diğer sanıklarla olduğu gibi, yukarıda isimleri yazılı sanıklarla da NORMAL TUTUKEVİ STATÜSÜNDE müdafaaya değinen hususları daima görüşmenis mümkün olmaktadır.

Fakat, şimdi bu sanıklar hücreye alınmış bulunmaktadır.

Şu hususu kesinlikle belirtelim ki:

" Gececi gündüzlü yalnız olarak hücrede bırakılmak" bir yandan infaz şekli olduğu gibi öte yandan da bir disiplin cezasıdır. T.C.K. madde 13. *Kab 647. s. 4. maddesi ile hücre cezası, disiplin cezası hariç, kalkmıştır.*

Fakat söz konusu uygulama ancak ve ancak HÜKÜMLÜLER içindir. Ve bu uygulama dahi süre ile tehdit edilmiştir.

Oysa, yukarıda isimleri yazılı sanıklar mahkûm değil, tutukludur. Haklarında kesinleşmiş hiç bir hüküm yoktur. Bu durumda tutuk sanıklara, mahkûmlara uygulanan ~~hücre tedbirinin~~ hücre tedbirinin uygulanmasına imkân yoktur.

Görüldüğü gibi, tutuk sanıkların duruşmaları devam ettiği ve haklarında kesinleşmiş hüküm olmadığına göre, bunların bir hücrede ve yalnız bırakılacaklarına dair kanunlarımızda hiç bir hüküm yoktur,

Yukarıda aynen dercedilen 353 Sayılı Kanununun 76. Maddesinde yer alan" (...) tutukevinin düzenini sağlayacak kadar kayıtlamada bulunulur. tabiri, maddenin devamında anlaşılacağı gibi, hücreye konma tedbirini kapsamadığı açıktır. Kaldı ki, sanıklar hakkında bir takım tedbirler ancak Askeri Mahkemenin kararı ile alınır, yada alınan tedbirler Askeri Mahkemenin onayına sunulur.

Müvekkillerimiz hakkında ise, böyle bir Askeri Mahkeme kararı yoktur.

Öte yandan maddenin birinci fıkrasında geçen ODA tabirinden, bir tedbir yeri anlamı çıkarılamaz. Çünkü tutukluların ayrı odaya konmaları hususu, tutukluların hükümlülerden ayrı tutulmaları için düşünülmüş bir ıstıyazdır. Bu durumda tutuklulara tanınmış bir hak söz konusudur. Ve kanun tutukluların yalnız başlarına birer odaya tek olarak konmaları-

na kesinlikle derpiş etmemiştir. Zira bu halde odaya konma intiyazı, he-
le birde ODA hücre niteliğinde ise, ^{bir intiyaz dan kurtul} hak cezaya dönüştür.

3 - Yukarıda yazılı 353 sayılı kanunun 95 nci maddesinde belir-
tildiği gibi, tutuklu müdafii ile her zaman görüşebilir ve haberleşebilir.

Bu temel kural, savunma hak ve ödevinin vazgeçilmez bir ilke-
sidir. Oysa, yukarıda adları yazılı sanıklar, hücreye alındıklarından bu yer
bu en tabii ve kanuni haklarından yoksun durumdadırlar. Gerçekten, bizler-
den Avukat Sadık Akıncılar, Avukat Neçdet Sağır ve avukat Yalçın Öztürk,
10/12/1971 günü saat 11.15 de Harbiyedeki 1.Ordu Merkez Komutanlığına
müvekkilleriyle görüşmek üzere başvurduklarında, kendilerine üst mekamlar-
dan izin almak gerektiği bildirilmiş ve görüşmek fiilen mümkün olmamıştır.

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 3 No.lu Askeri Mahkemesin-
deki 971/26 sayılı dava, karar safhasında bulunduğu ve temyiz için hazır-
lıklar gerektiğinden yukarıdaki husus bir kat daha önem kazanmaktadır.

Yukarıda arz ve izah olunduğu üzere ;

Sanık tutuklu müvekkillerimizin hücreden çıkarılmalarına ve
bizlerle görüştürülmeleri hususunda emir buyurulmasını saygı ile arz ve
talep ederiz.

Av. Nebil Varay
Nebil Varay

Av. Neçdet Sağır
Neçdet Sağır

Av. Sadık Akıncılar
Sadık Akıncılar

Av. Turgay Cinal

Av. Farkı - M. Amur

Av. Yalçın Öztürk

Av. Demir Örtü

Av. Özer Kurca

Av. Turgan Arın

Turgan Arın

Av. Misir Kaya Canselvi

Av. Süleyman Abdellah